

Groningse meisjes voerden ongemerkt schrikbewind over leeftijdsgenootjes

TERREURMEIDEN BAAS IN STADSJUNGLE

Van onze correspondent

GRONINGEN, vrijdag

In de dichte bosschages van de zogenoemde Louis Le Roy-tuinen in de Groninger woonwijk Lewenborg heeft zich in de afgelopen maanden een waar kinderdrama afgespeeld. Een drama, te midden van met vijvers verfraaid openbaar groen, dat al die tijd niet werd opgemerkt door de omwonenden.

„We zagen wel eens een huilend kind uit de buurt langskomen, maar dan denk je dat het wel gevallen zal zijn,” aldus secretaris Gerrit Vos van de commissie die de alternatieve tuinen beheert. In werkelijkheid waren de ontdane buurtkinderen echter het slachtoffer van terreur en mishandeling.

Geweld dat uit pure verveling werd uitgeoefend door vier meisjes van 11 tot 14 jaar. De zaak kwam pas onlangs aan het licht, omdat een ouder van een van hun slachtoffertjes aangifte deed. Het onderzoek van de politie leidde al snel tot veel meer aangiften.

Er bleek een twintigtal kin-

deren in de Le Roy-tuinen maandenlang te zijn geslagen, geschopt, geïntimideerd en bedreigd met geweld. Bovendien werden zij, of hun fietsen, door het meiden-kwartet in het water gesmeten. De meisjes vormden de harde kern van enkele tientallen ontspoorde kinderen, die uit alle wijken van Groningen naar Lewenborg trokken.

Dat de kinderkwelling ongemerkt kon plaatsvinden in het Le Roy-gebied hoeft overigens niemand te verbazen. Het gaat om openbaar groen tussen eengezinswoningen dat door de bewoners zelf wordt onderhouden. Een experiment dat moet leiden tot een afwisse-

lend parklandschap. „De tijd is de machtigste factor. Laat een stuk grond liggen en dertig jaar later is het bos,” staat in de fraaie folder over het tuinproject.

De bedenker van het nieuwe groen, Louis Le Roy, kan tevreden zijn. De bosjes in Lewenborg zijn hoog genoeg om de sociale controle op de kinderen onmogelijk te maken. Voor de vier terreurmeiden was het een ondoordringbare jungle waar ongestoord kon worden getreiterd. Hun lievelingsplek was de zogenoemde behendigheidsbaan, die Gerrit Vos tussen de straten De Kajuit en De Mast had aangelegd.



■ Gerrit Vos, de secretaris van de commissie die de stadstuinen beheert waarin vier meisjes ongemerkt het leven van buurtkinderen zuur maakten. „Als ik eens een huilend kind zag, dacht ik dat het was gevallen.”

FOTO: BERT WIERINGA

De folder spreekt vrij vertaald van een plek die „schoolklassen kunnen gebruiken voor aanvulling op de lichamelijke oefening”. Vos herinnert zich dat hij regelmatig „een grote bek” kreeg van de meiden en hun aanhang.

Tegen de vier is inmiddels proces-verbaal opgemaakt. Ze werden daarna naar huis gestuurd, maar met rust gelaten worden ze niet. Via de politie en het Jongeren Hulpverleningsteam zijn ze doorgeschoven naar de Groninger stichting voor randgroepjongeren GISKA, die gaat proberen om ze weer op het rechte pad te

krijgen. GISKA-directeur Rob Kievitsbosch vertelt dat de tientallen jongeren die in het Le-Roy gebied samenklitten al langer in de gaten worden gehouden.

Intensief contact

De hulpverlener, die wars is van een zachte aanpak, komt in de praktijk veel vaker agressieve jonge meiden tegen. Het merendeel van de club in de Le Roy-tuinen bestaat uit jongens, maar meisjes laten zich al jaren niet meer onbetuigd.

Kievitsbosch hoopt het ge-

drag van de kinderen te verbeteren door intensief contact te onderhouden met hun scholen en hun ouders. „Ze moeten weten dat we ze constant controleren. We zoeken ze ook op in Lewenborg en willen ze laten terugkeren naar hun eigen buurten. Werkkampen zoals Lubbers voorstelde hebben geen zin, ze moeten worden aangepakt op straat.” Hij verwacht overigens geen modelburgers meer te kunnen maken van dit soort jeugdigen. „We hebben succes als ze niet verder afglijden. Maar het blijft een kwestie van een lange adem,” aldus Kievitsbosch.